

teisi, ja teie ees ei lange ma mitte weel mah-
ha. Ma ollen nüüd nisuggune, kes omma Lig-
gimesel Naeruks on, agga Jummal pole
hüab, ja Jummal kuleb tedda: Sest Naeruks
on ikka seõige, ja se kes täieste wagga; agga
Kaiskijatte Majadel on waike Usi, ja
wägga julge Põlto neil, kes Jummalat wi-
hastawad, ja neil, kes omma Kae Nammo
Jummalaks peawad. Ma tahaksin ag-
ga se Keigewäggewama ette räkida, ja hea
melega ommad Usjad temma ees selgeks
tehha, sest teie keik ollete tühsjad Arstid!

S. 362. Kui teie waid olleksite: se tuls-
leks teile Tarkuseks, sest teie Kõnmed on
Kõwwerus ja Kawwalus Jummal ees;
Kas teie tahhate narrida tedda? Eks tem-
ma kõrge Au teile Kartust ei te, ja eks
temma Hirm teie peäle ei lange! Se mis
teiest tulleb malletada, on agga Tuhha
sarnane; sepärrast seiske waid minnust, et
minna saan räkida, et muistigi Wallo min-
nust

nust woiks mõdaminna. Sest wata! kui
Jummal mind ka peaks ärratapma, süiski
tahhan ma temma peäle lota; temma ees
wain ma ommeti ommad Usjad selgeks teh-
ha, ja temma on minnule ka Arrapeästjaks,
agga se kes kawwal, ei sa mitte ta Valle et-
te. Sepärrast kuulge hästi mo kõnne, ja
pange omma Kõrwadega tähhele, mis ma
râkin!

S. 363. Kui sured on mulle keik mo
üllekõhbus ja Pattud! Anna mulle, oh
Jummal, mo üleastmist ja patto teada!
Mikspärrast panned sa omma Valle war-
jule, ja arwad mind ommaks Waenlaseks?
Tahhad sa ühhe Lehhe, mis Tulest aetakse
hirmutada, ja ärrakuinud Kõrre taffa aia-
da? — Innimesel, kes Naesest san-
dinud, on lühikesed Ello-Päwad,
ja Tulli kül; ta touseb kui Dieke, ja lei-
katakse ärra, ja põggeneb ärra, kui War-
ri, ja ei ja mitte seisma: temma Päwad